

[Aage Fogh.]

tænker, at de forskellige Partier her i Salen har faaet en Hensvendelse fra visse Arbejdsløshedskasser, hvori de beklager, at de maa sætte Kontingentet op. Jeg har faaet en saadan og kigget paa den, og jeg maa sige, at jeg ikke rigtig kan finde, at Begrundelsen til Forhøjelsen skulde ligge netop i den Lovændring, der blev foretaget i Fjor, og derfor vil jeg forbeholde mig i Udvalget ogsaa at stille Spørgsmaal herom. Jeg haaber, at vi kan faa enten bekræftet eller afkræftet fra den højtærede Ministers Side, at det forholder sig saadan.

Endelig maa jeg maaske gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Chr. A. Christiansen, der brugte den Vending: Jeg tror ikke, vi kan faa mange Bygningsarbejdere til at paatage sig Landbrugsarbejde. Nej, det er muligt, men mon det dog alligevel ikke vil være værd at prøve paa at forklare dem, at fordi man er Bygningsarbejder, altsaa Arbejdsmand, derfor vil der dog ikke være noget til Hinder for, hvis der er Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget, samtidig med at der er Ledighed i Byggefagene, at prøve paa at gaa over i Landbruget. Jeg har nogen Erfaring fra 6 Aars Arbejde som Formand for et socialt Udvalg. Jeg har staaet over for nogle Gange, at det har været nødvendigt at være lidt haardhændet for at faa Folk til at forstaa, at selv om de er Arbejdere ved et Teglværk, saa kunde de godt arbejde ved Landbruget i hvert Fald i visse Perioder. Derfor tror jeg, det vilde være gavnligt i Stedet for at fremhæve herfra, at det vil være umuligt, tværtimod at gøre opmærksom paa, at i visse Perioder er det paa-krævet, at en Bygningsarbejder eventuelt maa arbejde ved Landbruget. Mere nedværdigende er det dog ikke, end at det kan lade sig gøre.

Jeg haaber altsaa paa et Udvalgsarbejde til nærmere Undersøgelse af de Problemer, der her er fremkommet.

Søren Olesen: Da der ikke hidtil har været nogen vedvarende Arbejdsløshed, maa man gaa ud fra, at den nuværende Ledighed skyldes Aarstiden og vil forsvinde sammen med Frosten. Det er dog ikke udelukket, at der kan vise sig en mere permanent Arbejdsløshed, men saa er den en Følge af den økonomiske Politik, der føres, og ikke en Følge af, at man har standset Nødhjælpsarbejder.

Socialdemokraterne betragter nærmest Arbejdsløsheden som isoleret Forhold og ikke i Sammenhæng med Erhvervslivet i sin Helhed, og deraf følger, at de mener, at

den kan bekæmpes ved offentlige Arbejder. Fra Retsforbundets Side mener vi, den kun kan bekæmpes ved en forøget Produktion og ved forøget Erhvervsvirksomhed. Naar Socialdemokratiet til Dels har tvunget Regeringen ind i en Spareplan, som formindsker Omsætning, Skibsfart, Genopbygning og Forbrug, fremkalder man selv den Arbejdsløshed, som saa bagefter skal forhindres ved offentlige Arbejder, og hvis det ikke er helt i Skoven, er det i hvert Fald en Planøkonomi, som bare gør det hele mere indviklet.

Jeg vil give det ærede Medlem Hr. Bundvad Ret i, at der meget vel kan blive Tale om en Cirkulærearbejdsløshed, men det er ikke det ene Cirkulære, som hindrer Nødhjælpsarbejder, der saa er Aarsagen, det er de 1 000 Cirkulærer, som hindrer Igangsættelse af snart sagt ethvert naturligt Arbejde. Det er saadan i Øjeblikket, at saa snart en Mand vil sætte en Virksomhed i Gang, faar han straks Besked paa, at det er forbudt, eller i hvert Fald skal der en særlig Tilladelse til. Eksport og Import er ikke tilladt; man sinker Byggeriet ved det meget omstændelige Materialetildelingssystem og andre Bevillinger, der skal til, og man leder systematisk Transithandel og Skibsfart uden om Danmark.

Derfor mener Retsforbundet, at vil man skride til Foranstaltninger imod Arbejdsløsheden, bør man ophæve alle disse Bestemmelser, hvormed Rigsdag og Regering og Administration hindrer Produktion og Omsætning og derved skaber Arbejdsløshed. Ophæves disse Bestemmelser, vil Arbejdsløsheden sikkert snart forsvinde og blive afløst af Mangel paa Arbejdskraft. Vi mener, at der er nok af naturligt Arbejde, og at der ikke er Brug for Nødhjælpsarbejde, og derfor kan vi heller ikke stemme for den foreslaaede Beslutning, men mener, at der maaske kunde gives Dispensationer, saadan som det jo kan gøres, idet man nærmere maa se, hvor mange af Ansøgningerne der virkelig er berettigede.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bundvad): Den højtærede Minister søgte, synes jeg, paa en lidt let Maade at komme uden om de meget alvorlige Problemer, som den nuværende store Arbejdsløshed dækker over, og gik endog saa vidt, at han søgte at camouflere et alvorligt Problem i en Taage af Avisudklip. Det er altid let, hvis man trawler Avisen igennem, at finde et eller andet Synspunkt, man mener kan bruges til et bestemt Formaal. Nu har Ministeren fundet, at „Social-Demokraten“ har sagt